

538 - وَعَنْ عَمْرِو بْنِ تَعْلِبٍ - بِفَتْحِ التَّاءِ الْمُثَنَّى فَوْقَ، وَإِسْكَانِ الْغَيْنِ الْمُعْجَمَةِ، وَكَسْرِ اللَّامِ -
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُتِيَ بِمَالٍ أَوْ سَبِيٍّ فَقَسَمَهُ، فَأَعْطَى رِجَالًا، وَتَرَكَ
رِجَالًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَتَبُوا؛ فَحَمِدَ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ: فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي
الرَّجُلَ وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أُعْطِي، وَلَكِنِّي أُعْطِي أَقْوَامًا لِمَا أَرَى فِي قُلُوبِهِمْ
مِنَ الْجِرْعِ وَالْهَلَعِ، وَأَكِلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْحَيْرِ، مِنْهُمْ عَمْرُو بْنُ
تَعْلِبٍ» فَوَاللَّهِ مَا أَحَبُّ إِلَيَّ بِكَلِمَةٍ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمْرَ النَّعَمِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
[923].

«اهْلَعُ»: هُوَ أَشَدُّ الْجِرْعِ، وَقِيلَ: الضَّجْرُ.

538. Амр ибн Тағлиб розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга мол-дунё ёки асир келтирилган эди, баъзи кишиларга бериб, баъзи кишиларга бермадилар. Уларнинг норози бўлгани у зотга етиб келди. Бас у зот Аллоҳга ҳамд сўнгра сано айтиб: «Аммо баъд! Аллоҳга қасамки, мен (баъзан) бир кишини қўйиб, бир кишига бераман. Бермаганларим берганларимдан кўра мен учун суюклироқ. Айрим одамларга қалбларидаги чидамсизлик ва тоқатсизлик сабабли бераман. Айрим одамларни эса Аллоҳ уларнинг қалбига солиб қўйган беҳожатлик ва яхшиликка ташлаб қўяман. Амр ибн Тағлиб ўшалардан», дедилар.

Амр ибн Тағлиб айтади: «Аллоҳга қасамки, менга Расулуллоҳ соллаллоҳу

алайҳи васалламнинг шу сўзлари ўрнига қизил туялар берилса ҳам, хоҳламасдим».

Имом Бухорий ривояти.

Шарҳ: Мол ва мато инсоннинг каромати ҳамда ўрнини белгиловчи нарса эмасдир. Бу ҳадис жоҳилият ўлчовларини йўққа чиқармоқда. Чунки жоҳилият даврида инсоннинг қадр-қиммати мол-мулки билан ўлчанган. Ким бир тийинга қодир бўлмаса, унинг қадри бир тийинга тенг бўлмаган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI